

GLENBITEN

Nr 4 2019

SAIGIT STYRELSE 2019

ORDFÖRANDE

Lars Adenby
Hunneberga 1702
241 64 Harlösa
070 741 9480

lars@adeheimer.se

VICE ORDFÖRANDE

Karl Smedstad
Spjälkövägen 1 B
372 97 Ronneby
0733 664 916

karlsmestad@hotmail.com

KASSÖR

Ingrid Wennerhag
Lilla Mölleröd 1615
282 65 Bjärnum
070 712 7307

ingrid@pcsyd.se

SEKRETERARE

Karl Smedstad
Spjälkövägen 1 B
372 97 Ronneby
0733 664 916

karlsmestad@hotmail.com

sekreterare.saigit@gmail.com

STYRELSELEDAMOT

Annica Bladh-Jacobsson
Sandviksvägen 10
618 34 Kolmården
0768 64 68 87

annica_morris@hotmail.com

STYRELSELEDAMOT

Helen Eriksson
Filarvägen 9
176 71 Järfälla
070 299 8387

skattungen@yahoo.se

SUPPLEANT 1

Magnus Olsson
Nordvära 24
432 65 Väröbacka
070 866 08 45

libbos24@hotmail.com

SUPPLEANT 2

Lisa Beste
Höjdvägen 5
756 53 Uppsala
070 142 3417

lisa@beste.se

SUPPLEANT 3

Pernilla Ulfvengren
Fleminggatan 99
112 45 Stockholm
070 827 3764

pernilla.ulfvengren@gmail.com

GLENBITEN

Ansvarig utgivare:

Lars Adenby

Redaktör

Pernilla Ulfvengren

Glenbiten nr 4 år 2019!

Den 16:e årgången!

Sid 4	Ledaren
Sid 8	Gwendolyn och Emeth
Sid 12	Höstträff
Sid 16	Lisa och Martha
Sid 19	Viltspår
Sid 22	Årets Glen
Sid 28	Glenevangeliet
Sid 30	Julgodis

Framsida: HAGRID i Snö (av Michaela Hägg)

Baksida: MAGGIE (av Klas Andersson)

Ledare 2019/4

Julen närmar sig med stormsteg!

Hundarna blir alltid lika "glada" när julgranen kommer in. Hoppas att de sparar lite av dekorationerna detta år.

Jag var på en stor domarkonferens för dvärghundar, vilken var totalt misslyckad. Kostnaden för denna konferens var ca 500.000:- ja Du läser rätt nästan en halv million. Jämför detta med vad vår klubb presterar med strax under 100 medlemmar och vi kan känna oss stolta.

Jag har haft kontakt med rasklubben i Finland, samt företrädare för vår ras i Danmark. Där har man ingen rasklubb utan sorterar direkt under Danska Terrierklubben. Förhoppningsvis skall det mynna ut i ett bra samarbete de kommande åren.

Årsmötet är bestämt till den 8 februari, min sambo var inte helt glad åt det när hon konstaterade att det är dagen innan hon fyller 60 år. Det blir nog att packa bilen och styra kosan hem till Harlösa för vidare resa under Söndagen till hemlig ort.

Vi kommer under 2020 arbeta tätare tillsammans med två Nordiska uppfödare, dels för att de har icke så närbesläktade linjer och dels för att rasen har, enligt mitt tycke en alltför smal avelsbas i Sverige.

Läs gärna Annicas rader om hur hennes tik Tara ställde en flock vildsvin. Det skall väl vara en Glen för att utstråla så mycket pondus att t.o.m. ett vildsvin backar undan.

Nu ser vi fram mot en kortare snöperiod, eftersom vi bor i Skåne. Det kommer nog att räcka för att hundarna skall få leka.

Jag önskar Er alla medlemmar en riktigt God Jul samt Ett gott nytt år 2020!

Er ordförande, Lars

St Patrick's Day - en dag att fira...

... att vara irländsk, att älska Irland, eller bara för att njuta av Irlands underbara traditioner och kultur!

Du behöver inte vara irländsk för att ha glädje av dagen, alla är inbjudna!

Stockholms St. Patrick's Day Parade arrangeras årligen av
Swedish-Irish Society.

Den 14 maj 2020 är det dags igen!

Swedish-Irish Society har bjudit in
The Swedish Association of the Irish Glen of Imaal terrier
personligen, eftersom de uppskattade vårt inslag i paraden förra året,
och de hoppas att vi kommer att delta även denna gång.

Det vore roligt om vi kan åtminstone fördubbla antalet deltagande glennar
till åtta, men gärna ännu fler!

Mer information kommer efterhand i SAIGITs nyhetsbrev och hemsida,
och naturligtvis på www.swedishirish.com.

Kontaktperson och samordnare hos SAIGIT är Marianne Hiljding:

0734 22 45 50

KENNEL

W E R A

HEDDA, reg nr SE 20545/2018, född 15 februari 2018

Wera har hittills visats ett fåtal gånger men leder tävlingen Årets Glen 2019 vid dags dato.

Vi hoppas på valpar under våren, några är redan tingade av andra uppfödare.

Wera är en mycket trevlig glen med det charmiga rastypiska temperamentet.

GLENSTARS

ROCKY

SE UCH FI UCH TIRHOGAR EAMOND THE MOON
ROCKET, reg nr SE54168/2012, född 26 juni 2012

Rocky har visats ytterst begränsat under 2019, men ska ställas ut mer under 2020 då han blir veteran.

Han är en kraftig hane med mycket substans och ett trevligt temperament, många vinnande hundar idag är han pappa eller farfar till.

Kennel Glenstars

Skandinaviens äldsta kennel för rasen

Hedersmedlem i rasklubben

Mobil 0707 90 42 33

GWENDOLYN OCH EMETH

Mördare och sjuksystrar

November på en liten gård i ödemarken är inte alltid det charmigaste man kan tänka sig. I varje fall inte när man en dimhöljad morgon vaknar med feber och frossa och knappt orkar ta sig ur sängen. Lyckligtvis är det bara jag, inte hundarna som drabbats. Men de känner att något inte är som det ska. Jag är i princip aldrig sjuk, men de vet instinktivt vad de ska göra. När jag skakar av frossa lägger de sig runt mig, tätt intill som levande kaminer. Gwendolyn stannar på sin vanliga plats i knävecket, Emeth ligger sked eller sträcker ut sig rygg mot rygg, gärna med huvudet på min kudde. Det känns tryggt och skönt – trots att det som pågår i min kropp varken är det ena eller det andra. Jag behöver i varje fall inte önska mig ett tyngdtäcke i julklapp, tänker jag, något omtöcknad. Två glennar räcker mer än väl. Lite mindre behagligt är det när febern sätter in. Men ändå, vem är jag att klaga? Mina håriga sjuksystrar ligger där så troget fast de säkert hellre vore ute i skogen.

Nåväl, djuren måste skötas hur man än mår. Höns liksom hundar ska rastas i frihet, skogsfåglarna, ekorrarna och räven ska ha mat. Räven har nu hållit sitt avtal med mig i ett halvår: en rejäl portion god hundmat varje kväll strax före Rapport mot att han låter hönsen vara i fred. Det är bara det att jag på sista tiden sett TVÅ rävar vid matskålen. Den ena kommer då och då farande som ett jehu och jagar bort den första, som jag inbillar mig är ”min” räv. Kan jag lita på båda? Tveksamt. Men den största faran för hönsen är trots allt Gwendolyn och Emeth.

När jag i oktober var tio dagar i Israel flyttade min vän Ingegerd in på gården för att ta hand om hundar och höns. Hon är van vid hundarna som hon passat av och

till sedan de var små. Nu hade hon stränga order på att ALDRIG öppna dörren för dem medan hönsen var ute. Men allra sista dagen innan jag kom tillbaka glömde hon bort sig och hundarna for ut! Hönsen som var nära huset skingrades för vinden, men Ingegerd lyckades grabba hundarna i nackskinnet och krypa med dem tillbaka. Precis vid trappan slet sig Emeth som är stark som en ox. Det tog inte många sekunder så hade han jagat upp och dödat min älsklingskyckling, den vackra Cecil som jag tänkt behålla som andre tupp. Jag sörjde just den här kycklingen mycket. Inte så att jag kunde önska att någon annan dött i hans ställe, men för att han var så unik. Kindahönsen som jag har är en anspråkslös lantras med ganska dämpade färger. Men Cecil gick i rött och guld. Jag skulle önskat honom ett långt och lyckligt liv med många färgrika ättlingar. I stället försvann han under natten ner i rävens mage. Jag började inse att jag kanske inte kan anförtro mitt menageri åt någon.

”God willing and hens permitting” sa en vän till mig när hon föreslog ett möte. Ja, så har det blivit. Hundar är åtminstone flyttbara. Vi skulle gärna åka upp till Stockholms Hundmässa och vara i montern ett tag med Emeth. Men... hens permitting. Och Gwendolyn går inte att visa upp. Tidigare i höstas hade hon så mycket tovor efter sommarens bad att jag lät klippa ner henne. Hon ser förskräcklig ut, men jag tror hon tycker det är skönt. Hon avskydde att jag aldrig kunde låta bli att pilla i tovarna. Efteråt tänkte jag att hon kanske skulle känna sig frusen och köpte henne en fin fuskpäls för hund. När jag klätt på henne den vägrade hon att ta ett enda steg.

Är du inte klok? tycktes hon säga. Ska jag som är den tuffaste av de tuffa vara utspökad i DET HÄR? Det var bara att lämna tillbaka hundkläderna i butiken och satsa på godis i stället.

Marianne Ahrne

SISTA MINUTEN-KLAPPAR TILL DEN SOM GILLAR GLENNAR

1-kroks hängare i svartlackerat smide 90:-

3-kroks hängare i svartlackerat smide 180:-

Glensilhuett i svartlackerat smide 25 cm 170:-

íRish glen of
ímaal terrier
— www.saigit.se —

Bildekal 35 x 7 cm 50:-

Billist för montering under registreringsskylt 60:-

Rasnål 60:-

Du beställer genom att kontakta

Annica Bladh-Jacobsson

e-post: glenshopen@saigit.se

Mobil: 076 628 4649

Priserna gäller exkl. fraktkostnad

Betalning till BankGiro 124-4946

- eller swisha till nr 123 681 1962

Vänta att betala tills du fått info om beloppet!

HÖSTENS TRÄFF I NORDÖSTRA SKÅNE

En glenträff i Skåne var planerad till 1 september; fjorton personer och nio glennar var anmälda. Men ju närmare dagen kom desto mer hotfullt såg vädret ut. Dagen före träffen varnade både SMHI, DMI och YR för ihållande regn och dessutom kraftigt åskväder hela eftermiddagen. Med tanke på att vi skulle vara utomhus, med lunch vid sjökanten, pröva-på viltspår och skogspromenad på programmet, kände vi som planerat detta att vi var tvungna att ställa in arrangemanget. Dels är det ingen höjdare att vara ute i hållregn, varken för glennar eller folk, dels ville vi inte ta risken av att vara bland stora träd medan blixarna stod som spön i backen.

Istället bestämde vi ett nytt datum. Den 5 oktober var vädergudarna på bättre humör, solen strålade från blå himmel och luften var krispig och klar. Klockan 12 samlades vi på Lilla Mölleröd vid sjön Bjärlången utanför Bjärnum. Elva personer och fem glennar återstod av den ursprungligen anmälda skaran. En hund var på utställning, en tik löpte, en var nyopererad, och en matte var utomlands.

Hela glenflocken samlad: Sid med Hanna och Christel, Eira med Berit, Ruff med Ingrid, Glen med Ing-Marie och Mira med Anci

Redan dagen före träffen hade Ing-Marie Alfredsson och Berit Magnusson kommit ner från västkusten, så att de längsta och svåraste viltspåren de skulle lägga kunde få ligga över natten. Deras glennar Glen och Eira är viltspårchampions och behöver utmaningar i spåret, och även deras bror Ruff hade tidigare erfarenhet. Övriga hundar var nybörjare, och skulle få kortare spår som bara legat någon timme.

Eftersom Ruff inte är lika rutinerad på viltspår som sina syskon lät vi honom ta sig an sitt spår redan på förmiddagen, för att få lagom "ålder" på spåret. Lite ringrostig tog det honom en liten stund att hitta spåret, men sen satte han fart åt rätt håll. Tills det plötsligt stod en man i träningsställ och toppluva i skogskanten, till hälften dold bakom en kulle, och bara glodde... Ruff kom av sig, stannade och glodde tillbaka. Ingen rörde sig på en stund, men till sist undrade vi om mannen ville vara vänlig och avlägsna sig en bit så att hunden kunde fokusera på sitt spår. Ingen respons, gloendet fortsatte, från båda håll. Till sist fick den underliga figuren fram att han skulle lägga upp en orienteringsbana – rakt genom den skog vi hade våra spår i... en orienteringstävling skulle starta kl 13 samma dag*. Det vill säga exakt samtidigt som Glen och Eira skulle gå sina spår!

Eira och Berit efter lyckat spårande, med Annette och Kalle som åskådare

Det var bara att ändra planerna: Glen och Eira fick ta sina spår direkt kl 12, med en intresserad åskådarskara som ville se hur en champion jobbar på ett viltspår. Därefter gick nybörjaren Mira sitt korta spår genom blåbärsriset, och hittade rådjursklöven utan problem. När den praktiska delen var över gav Ing-Marie en teoretisk lektion i konsten att lägga ett spår, så att de som ville kunde fortsätta träna sin hund på egen hand och tass.

Gulaschsoppa med glenprat

Sen var det dags för lunch. En uppskattad gulaschsoppa på älg serverades med baguette och drycker, därefter en paj med lokala blåbär och vispad grädde. Runt långbordet blev det mycket prat om hundar i allmänhet och glennar i synnerhet. Det är ett samtalsämne som aldrig tar slut!

Lunchen promenerades ner på vandringsstigen runt sjön Bjärlången, en tur på 3,5 kilometer genom de lätt höstfärgade markerna. Hundarna passade på att bada, det gjorde däremot ingen av de medföljande ägarna. En dam vi mötte blev imponerad av åsynen av fem glennar samtidigt, och visst utgör de en trevlig syn där de självsäkert travar fram.

Fem glada glennar på en bro

Efter promenaden vankades kaffe, med en god tårta som vår sekreterare Karl Smedstad bjöd på. Kalle kom för dagen utan sin glen Ella, hon var hemma som konvalescent med trätt efter operation. Stackars Ella, hon gillar viltspår! Men vi hoppas på en ny träff i Skåne nästa år, då även Ella kan få en chans att leta efter klöven.

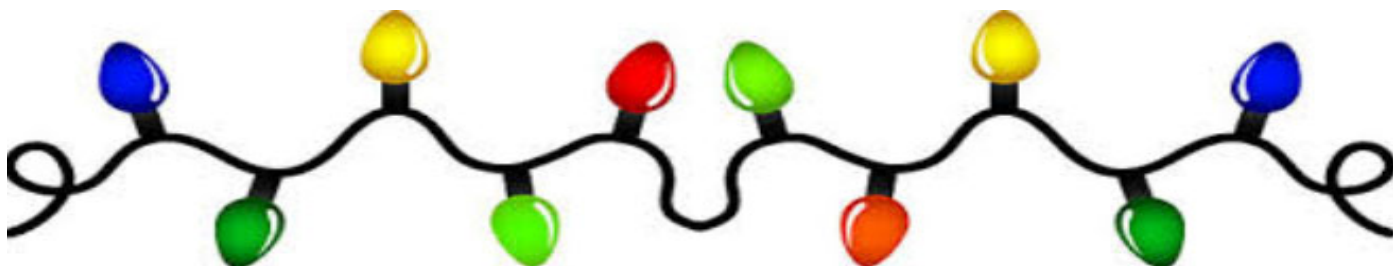
Vid pennan och spisen
Ingrid Wennerhag

Mira, 10 år, är nöjd med dagen

** Jag kollade efteråt med "vår" markägare, och han hade inte blivit tillfrågad om någon orienteringstävling i hans skog. Vidare undersökning av vad som gäller visade att reglerna för markanvändning skiljer sig åt för olika kategorier av aktiviteter.*

För enstaka orienteringstillfällen behövs inte markägarens vetskap eller medgivande, medan det för viltspår eller annan träning av hund krävs markägarens alternativt jakträttsinnehavarens tillstånd. Detta framgår bl a av Naturvårdsverkets information om allemansrätten.

Martha och jag

Om Martha fick bestämma skulle vi helst bo i en liten liten lägenhet med bara ett rum och kök, där vi skulle vara samlade alla i familjen. Hon har fullt sjå med att vandra runt i huset när vi gått och lagt oss i olika sovrum, men till slut somnar hon vid mina fötter.

Jag heter Lisa Beste och är suppleant i SAIGIT:s styrelse. Jag bor i Uppsala tillsammans med man och tre barn och vi har villa, Volvo och vovve. Jag jobbar som frilansande journalist och kommunikatör och är den i familjen som hänger mest med Martha.

Det var sommaren 2017 som vi fick Martha (Feradach An-Sheide of the Eairach) och hon är helt fantastisk. Bästa hunden! Hon smälter in i vår vardag och är med på noterna vare sig det gäller långpromenader, trädgårdsarbete, fredagsmys, eller att bara ligga i soffan och dega. Hon älskar att bada i sjön och leka. Som tur är finns det ett hundbad bara några hundra meter från där vi bor.

Som av en händelse uppdaterade jag mitt CV idag och där står det så här om min profil: "Vetenskapsjournalist, hortonom och agronomie doktor med specialkunskaper om kulturväxter, molekylärgenetik och forskningspolitik." Jag spenderar de flesta arbetsdagarna med att läsa eller göra intervjuer om forskning, och sedan skriver jag eller gör poddradio om det.

Jag växte upp i Enköping. Vi hade två Kerry blue terriers som hette Sheila och Brian. Efter gymnasiet pluggade jag i Skåne i drygt fem år och sedan flyttade jag tillbaka till Uppland i slutet av 1990-talet och har varit bosatt i Uppsala sedan dess. Jag doktorerade på Sveriges lantbruksuniversitet (SLU) i Ultuna och har jobbat där till och från både som forskare och kommunikatör.

Våra barn, Filippa, Fanny och Ludvig, spelar mycket fotboll. Nu är det vinter och relativt lugnt på helgerna, men under sommarhalvåret tillbringar vi många timmar vid olika fotbollsplaner. Det är för det mesta superkul. Martha är en riktig fotbollshund, hon är Sunnersta AIF-supporter, och är själv rätt bra på att driva boll och göra finter.

Martha är mycket socialt kompetent och kan få den tröttaste gamla gubbhunden att bli som ung på nytt och börja leka. Hon är en bra vakthund, inbrottstjuvarna tror att det är en stor och farlig vakthund innanför dörren, så när de hör henne blir de rädda och springer iväg. Tror vi i alla fall.

Om hon fick chansen skulle hon nog vara en bra jakthund också. Hennes bästa drömmar handlar förmodligen om ekorrar.

/ Lisa

ÅRSMÖTET 2020 I JÖNKÖPING 8 FEBRUARI

ÅRSMÖTET 2020 är inbokat i Jönköping lördagen den 8 februari klockan 13:00. Kallelse med mer detaljer kommer i separat mejl, samtidigt som information läggs ut på hemsidan.

Även underlag för mötet som dagordning, årsredovisning med mera kommer att finnas på hemsidan efterhand som de blir klara.

Vi kommer att hålla till på Villa Björkhagen, som ligger i grönskan vid sjön Vättern, och erbjuder rum samt stugor med 1 eller 2 sovrum, där det finns möjligheter för långväga medlemmar att boka övernattnings efter årsmötet. Hundar är välkomna på boendet och i konferensrummet, som vi ska använda.

Karl Smedstad

HAGRIDS JULHÄLSNING

Jag är sååå glad att ha få höra från ISA och MAGGIE. Min lilla efterlysning funkade. Det går inte att ta miste på att vi är från samma kull! Här hemma händer det grejer. Jag ska i vår flytta till Boston Massachusetts i USA, som så många andra Irländare. Så jag missar paraden här hemma men lovar skicka bild från en av världens största St:Patricks parader. Undrar om det finns några glennar där?

Det kommer vara urtrist att lämna mitt underbara dagisgäng. Och jag är lite orolig för hur kvarteret ska utvecklas när jag inte är här och håller ordning. Jag har under en tid bestämt mig för att visa att det är jag som bestämmer så jag är ganska otrevlig när jag möter hundar. Men matte har ett knep... så länge jag får köttbulle håller jag tyst och bara ser de passera. Ös på bara! - God jul och gott nytt.

En regnig söndag i november...

...var vi några hundtanter som bestämt oss för att viltspåra tillsammans. I vårt löst sammansatta lilla spårträningsgäng har vi ett par glennar med lite olika hang-arounds av olika slag som varierat över tid. Det har varit springer spaniels, en airdaleterrier, en kooiker, någon taxbit mfl. Det brukar vara roligt och inspirerande att vara några som tränar ihop – det rekommenderas! Man lär sig mycket på att se och lära av varann, det är t ex jätteintressant att se skillnaden i spårstil och mellan olika raser.

Denna gång hade glennarna Eira och Glen sällskap av airdaleteriern Valter (som oftast är med) och dagen till ära dessutom unga glentiken Lily. Lily och matte Anette (på bild nedan) hade kommit upp ända från Skåne för att spåra och "prata glen" med oss i skogen utanför Alingsås, hon hade haft oturen att missa glenträffen i skåne i oktober. Vi var alla glada över besöket (särskilt Glen hade sett fram mot detta - tänk – TVÅ glenbrudar samtidigt att spana in!) Utöver Lily hade Anette hela bilen fullproppad med mysiga, luddiga havanaiser och en snyggslank, men rätt frusen, whippet. Tyvärr blev det ingen större gemensam promenad på grund av regnvädret, annars hade det kunnat bli en anse- nlig samling hundar ute på vift samtidigt!

Berit hade lånat en fin bit trollskog av en granne och hon och Valters matte (som också heter Anette) hade hjälpts åt att lägga spåren dagen innan. Det hade regnat större delen av natten och morgonen sedan spåren lades, så alla var lite spända på hur detta skulle gå – skulle det finnas några doftämnen kvar alls eller skulle det mesta ha hunnit sköljas bort? Många olika typer av terräng och förhållanden har vi tränat på förut, men aldrig så här mycket regn. Lite allmänt regn funkar för det mesta utmärkt för spår – men efter massor med regn blir det inte helt lätt. Vi bestämde att Lily, som nyss har klarat anlagsprovet och precis börjat gå svårare öppenklassspår, skulle få ett lite lättare spår som bara legat 3-4 timmar. Det är viktigt att det inte blir för svårt, särskilt inte i

början, så att hunden inte tappar sugen. (Och det kan f.ö. vara bra även för mer vana hundar att gå lättare spår emellanåt, det brukar öka på arbetsmoralen/spårglädjen.) De övriga hundarna fick hålla tillgodo med varsitt välsköljt spår, som legat ungefär 20-22 timmar.

Och ja – lite svårt var det nog, i vart fall enligt de tre mer erfarna hundarna eftersom alla passade på att sysselsätta sig med annat i spåret - förmodligen i ren protest över att bli utsläpade på detta dyngvåta skogsevent en gråmulen, råkall novemberdag. Eira gick och spanade upp i träden efter fåglar och Glen skuttade övertänt runt utan att koppla på nosen medan Valter kontrade med en mer allmänt okoncentrerad skogspromenad med visst spårinslag. Jodå, klövar hittades, men sättet de nosades upp på lämnade en del att önska, åtminstone enligt de tre förarna.

När vi var klara och lagom blöta efter ett par timmar till skogs grillade vi korv, fikade och mös runt elden i det grillhuset som Berit lyckats låna åt oss av sina trevliga grannar.

Klart redigast och mest målmedveten insats denna dag gjorde fina påläggskalven Lily, som - efter noggrann besiktning av de skumma täckesklädda hästarna i hagen intill spårstarten - startade fint och fnatade sedan stadigt i spåret ända fram till klöven. Mycket roligt att se Lily och Anette – de jobbade på bra tillsammans! Och kul att åtminstone en glen av tre hade ordning och reda på nosandet denna regniga novembersöndag.

Det finns fortfarande hopp - ”glennar kan”!

Hälsningar från spårskogen,
Ing-Marie & 'Glen'

ÅRETS IRISH GLEN OF IMAAL TERRIER

Poänggivande utställningar 2019:

Göteborg 3/1	Malmö 30/3	Västerås 28/4	Lidköping 12/5
Ljungkile 24/8	Eslöv 21/9	Bjuv 14/9	Bjuv 15/9
Växjö 3/11			

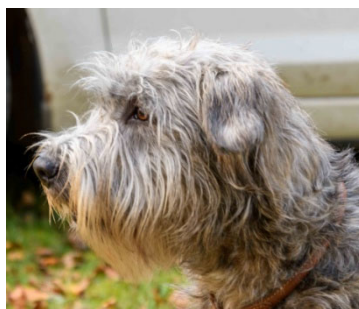
Hedda (Wera)

ÅRETS IRISH GLEN OF IMAAL TERRIER 2019

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
4	Hedda	43	14 10 10 9	1 / 2
3	Gleann Lazybone Luke	28	12 8 8	1 / 0
2	Bowler Hat's Boogie Woogie	20	10 10	2 / 0
2	Gleann Emotive Emmet	20	10 10	1 / 1
2	Tirhogar Eamond the Moon Rocket	19	11 8	0 / 1
1	Gleann Livinlovin Lilly	9	9	0 / 0
1	Kirribillis Fine Gwendoline	8	8	0 / 0
1	Olga	6	6	0 / 0

ÅRETS VETERAN

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal Vetkk 1:a
2	Kirribillis Fine Gwendoline	4	2 2	2

Gleann Lazybone Luke (Sid)

HANLISTA

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
3	Gleann Lazybone Luke	28	12 8 8	1 / 0
2	Gleann Emotive Emmet	20	10 10	1 / 1
2	Tirhogar Eamond the Moon Rocket	19	11 8	0 / 1

TIKLISTA

Antal utställningar	Deltagande hund	Total poäng (5 bästa)	Fem bästa poäng	Antal BIR/BIM
4	Hedda	43	14 10 10 9	1 / 2
2	Bowler Hat's Boogie Woogie	20	10 10	2 / 0
1	Gleann Livinlovin Lilly	9	9	0 / 0
1	Kirribillis Fine Gwendoline	8	8	0 / 0
1	Olga	6	6	0 / 0

Kirribillis Fine Gwendoline

Hej på er!

Nu sen jag läst om Gwendolyn och Emeth i senaste Glenbiten, kan jag säga det: Isa har också jagat höns. Det hände förra sommaren när vi hälsade på våra vänner i Kilsmo. Vi hörde ett förfärligt kacklande, och nån som ropade:

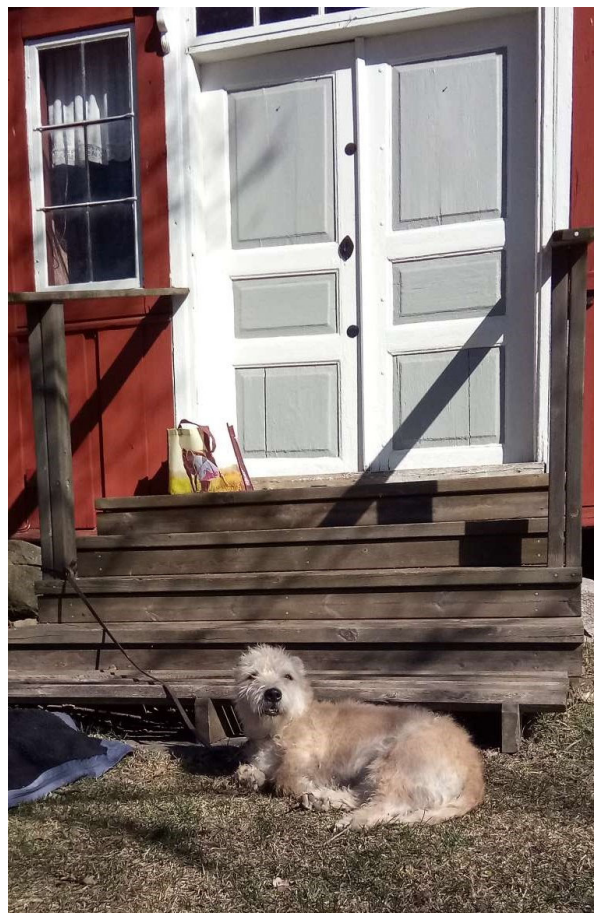
- Hon jagar för fullt!

Deras grannes höns hade kommit in på tomten, och Isa som var lös just då, jagade dem. Husse Ken fick tag i henne, och som tur var klarade sig hönorna utan kroppsliga skador, men blev säkert lite chockskadade. De släppte en matta av fjädrar i förskräckelsen.

Annars är hon väldigt glad och snäll, och tycker om alla hon träffar. Hon tycker om att gå promenader, gärna långa. Bäst är förstås att få springa lös, och vi har ett par ställen där hon kan få göra det lite då och då, där det är bilfritt. Isa har varit väldigt försiktig och inte velat gå ner till vattnet på somrarna, men i år har hon varit väldigt nyfiken, särskilt när vattnet rör sig, och hon gick i nästan upp till magen.

Husse o Isa vid Snickeboa i Folkärna

Isa njuter i vårsolen vid Gammelgården

Isa njuter i sängen

Isa är kullsysster till jättefina Hagrid, och hälsar honom särskilt. Det är så roligt att läsa i Glenbiten om alla hundar, Gwendolyn, Emeth, Hagrid m.fl.

Hälsningar till er alla, från Marianne, Ken, och glennen Isa, 3 år i februari!

Ta med dig bössan!

Det började som en helt vanlig söndag morgon i november, kom hem från jobbet klockan 7, öppnar dörren och släpper ut hundarna. Vi bor tillfälligt hos min mamma på en gård, så vi har förmånen att slippa störa några grannar. Efter sådär 15 minuter kommer min sealyham terrier in, "konstigt" var min första tanke, glennen Tara brukar vara den som är hungrigast och komma in först. Går ut på trappen och ropar: Ingen Tara! MYCKET konstigt, börjar leta och ropa men hon är spårlöst borta! Efter ytterligare letande hör jag henne börja skälla hysteriskt nedaför ett berg bakom huset, min första tanke är att hon hamnat i brunnen som ligger i samma riktning där skallet kommer ifrån, det är några minusgrader ute och isen har precis lagt sig. Rusar åt det hållet, fortfarande ropades men lite lätt panik nu. När jag närmar mig berget hinner tanken slå mig att det där skallet låter ganska obekant, ja, att det är Tara som skäller hör jag, men det låter "hårt" och intensiteteten är alltigenom den samma, ni vet, "voff, voff, voff" kommer i en jämn takt...

När jag väl får syn på den förbaskade glennen har hon INTE gått ner sig i något kärr, hon har inte fastnat i någon rotvälta hon har bara ställt en hel jäkla flock med VILDSVIN!!!! Hon är helt inne i sitt jobb, mig hör hon inte alls, de enda som verkar reagera alls på min närvaro och min falsettröst är vildsvinen!!! Vad gör jag? Minnesbilder från när jag var med min gamla veterinär och lappade ihop jakthundar skadade av vildsvin dök upp i huvudet, men att gå ner i en flock med vildsvin och hämta min hund känns inte direkt lockande heller! Grannen såklart, jag ringer grannen, han är ju jägare! Det samtalet med sin hysteriska grannfru glömmar han nog aldrig! Nyvaket svarar han och får en falsettröst i örat

"-Tara har rymt, kan du komma hit och ta med dig bössan?!" (När man jobbar natt utesluter man ibland vissa ord och i det här fallet ville jag bara få fram det mest väsentliga, inget småprat direkt)

"-Äh va? Ska jag skjuta hunden för att hon har rymt??!"

"-Nej, för h-e, hon har ställt en hel flock med vildsvin och jag törs inte gå ner och hämta henne"! (Sa jag inte det? Kan han inte höra mellan raderna?)

"-Oj, jag kommer så fort jag kan"

Nu behövdes aldrig en bössa, helt plötsligt återfick Tara hörseln, snyggt backade hon ifrån flocken, fortfarande skällandes och kom glatt tillbaka till mig med hela kroppsspråket sägandes "Nu var jag väl duktig matte ge mig godis"

Slutet gott, allting gott, i en vecka var det slut på friheten för hundarna, det var promenader i koppel som gällde, grannen var nöjd då han fick tillstånd att jaga vildsvin på mammas mark, en åtel till dessa byggdes en bra bit från vår gräns så de skulle välja grannen framför oss.

Annica och Tara (text: Annica Bladh-Jacobsson)

MAGGIE

Här kommer en liten presentation av vår glen Maggie.som nu är drygt 2,5 år och har blivit en stor hund.

Maggie vill vara med oss så mycket hon kan. Hon vill ligga bredvid oss i soffan och gärna i sängen på natten. Trycker sig tätt intill.

Maggie är väldigt förtjust i våra barn och barnbarn. Busar och kramas mest hela tiden.

Hon har utvecklat en del egenheter. Hon pratar med oss när hon vill något; ett dovt liten ljud inifrån bröstkorgen. Vill hon gå ut eller bli klappad då säger hon till.

Hon har som stor och vuxen hund utvecklat ett mer "viktigt" beteende. Hon skäller gärna till och morrar dovt långt nere i magen om hon tycker att hon hör något. Går det förbi en hund med matte/husse så kan hon skälla och springa fram på sin sida av staketet.

Maggie är inte så förtjust i andra hundar. Hon leker gärna en stund men hälsar hellre på matte eller husse. Efter en stund kommer hon och sätter sig bredvid oss och tittar på de andra hundarna. Om hanhundar är för närgångna säger hon ifrån och sätter ner stjärten på marken.

Hittar hon en hund som har energi men inte är för närgången så kan de springa och ha kul en lång stund.

Maggie fick en kompis i våras. En Irländsk Varg-hund. Han var kastrerad... Man kan se likheter.

Hälsningar,

Klas och Mari
Andersson
Sundsvall

Stor och liten Irländare

GLENBITEN

Hej alla Glenbitna!

Vi som sätter ihop den här tidningen,
tar gärna emot idéer och feedback.

Tidningen är er så skicka in material till tidningen!

Ni märker ju hur roligt det är att läsa om andras hundar!

NÄSTA NUMMER AV GLENBITEN KOMMER I BÖRJAN
AV MARS SKICKA IN MATERIAL TILL

glenbitten@saigit.se

SENAST DEN 20e FEBRUARI!

Regler för publicering i Glenbitten.

Redaktören förbehåller sig rätten att bedöma vad som är lämpligt att publicera.

Material från anonym avsändare kommer inte att publiceras.

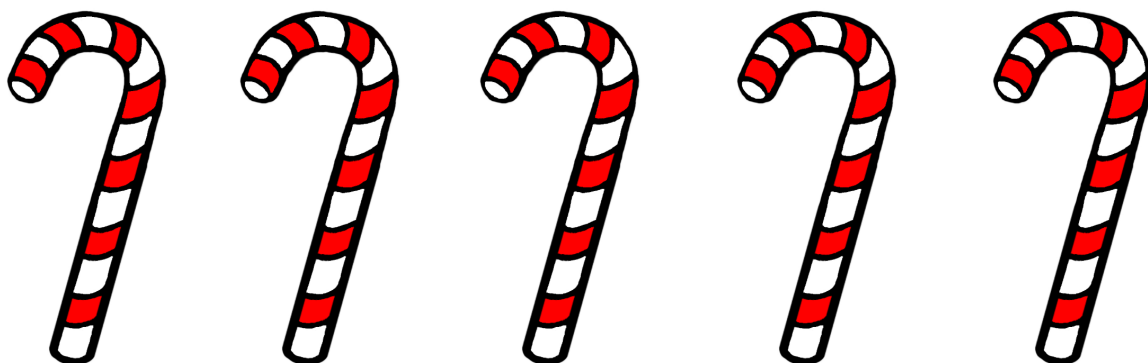
Material som innehåller kränkande inslag, personliga angrepp, tvivelaktig information eller liknande kommer inte heller att publiceras.

För övrigt insänt material ansvarar aktuell textförfattare.

Önskar ni materialet i retur, vänligen bifoga ett frankerat svarskuvert.

För innehållet, samt texthanteringen, i annonser och artiklar ansvarar skribenten till fullo.

Du får ha signatur i tidningen men måste då bifoga namn och adress.

GLENEVANGELIET

Och det hände sig vid den tiden att från kejsar Glenianus utgick ett påbud att alla glennar skulle söka kärleken. Så gjorde ock Helie som hört legenden om den stilige Emmeth af Falköping. Hon begav sig, med sin matte i släptåg till platsen där gossen skulle bo. Det visade sig att ryktet om skön Heiles resa spridit sig snabbt söderut och vid stationen väntade minsann drömprinsen, med sin matte i släptåg... Vi ska inte närmare gå in på den flammande passion i vilken de unga tu möttes, men det var problem att hålla dem isär redan i bilen på väg till det lantliga chateau där allt var iordningställt till deras ära. Det blev verkligen också en helg i den rosiga kärlekens tecken med långpromenader i skogen, god mat och 'amore al fresco'.

Efter ungefär 63 dagars väntan sågs fyra stora och klara stjärnor lysa över Filarvägen i Kallhäll. En ängel visade sig i samma stund för tre grannar i närheten. Grannarna blev nervösa men ängeln sade; Varen icke förskräckta – jag kommer med det glada budet att inatt har fyra glennar fötts i en lägenhet i 3:an. Bege er dit med tidningar, leksaker och en kanna starkt kaffe till glennarnas matte. Ära vare St:Patrick från Irland och hyfsad frid bland glennar på jorden, till vilka han har behag'.

Samtidigt snarkade en matte gott i den stora sköna sängen i sovrummet tillsammans med sina fyrbeningar. Hon borrhade huvudet djupt i kudden och ignorerade fullkomligt det mirakel som utspelade sig några centimeter ifrån henne. Detta ända tills flockens andra matte, som nannat sött i soffan för att vara behjälplig vid nedkomsten, skuttade in och började härja i sovrummet. 'Men för höge farao, Ylva, hon är ju i full gång att föda! Märker du ingenting!!!' Nä, det hade hon (jag) ju inte gjort... När jag väl fick upp korppluggarna låg Heile och putsade sin förstfödda med stolt min och med sin farfars, lätt förvirrade, 12-åriga syster Inghean bredvid sig som moraliskt stöd. Men var det verkligen den förstfödda som putsades? Något pep någonstans bland kuddar, glennar och mattar. När vi samlat oss några sekunder och inspekterade bädden rullades ytterligare en valp ur täcket! Vi lade den lilla till Heile som genast tog sig an henne med moderliga omsorger. Två små underverk till tittade ut den morgonen och sedan var den lilla kvartetten komplett – tre små brindleflickor och en vetefärgad.

Två och ett halvt år senare har sängen körts till tippen, mattarna bytt otaliga nedkissade tidningar i valplådan, två av flickorna – fröken Martha och fröken Moira - flyttat till egna härliga flockar och de unga damerna Tamry och Halo stannat i sin födelseflock för att göra Kallhäll osäkert. Om detta har grannarna berättat. Men matte gömde och begrundade allt detta i sitt hjärta och nästa gång det lyser stjärnor över flockens lilla krubba har hon lovat att vara vaken!

Ylva Meyer

JULGODIS TILL DIN HUND

3 ägg
4 hg kycklingfärs
1 hg lever
3 msk maizenamjöl el potatismjöl

Alternativ till färs + lever:

- 2 burkar tonfisk ELLER
- 5 dl nötblod

Kör allt i matberedare eller mixer till en smet
Låt stå i rumstemperatur en timme för att undvika luftbubblor
Bre ut smeten i en långpanna, i en form vikt av bakplåtspapper
Grädda i 200 grader 30-40 min
Låt svalna och skär sedan i tärningar med en vass kniv
Förvara max fyra dagar i kyl, eller frys ner och ta fram efterhand

Vinnarbilder till almanackan 2020!

Månadens bild September

FOTO:

Gerd Horal

Månadens bild Oktober

FOTO:

Madeline Ward

Månadens bild November

FOTO:

Karl Smedstad

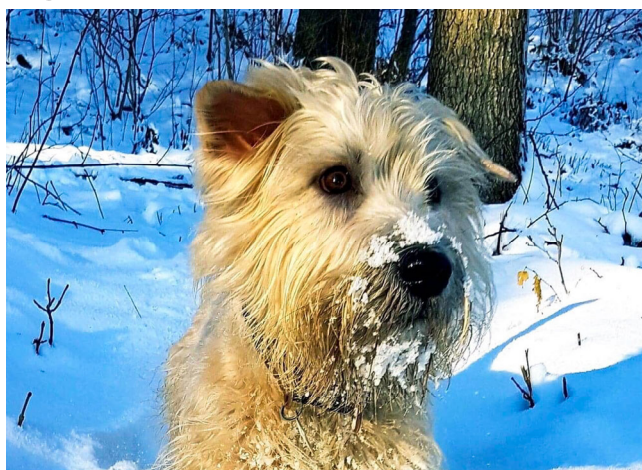

Månadens bild December

FOTO:

Stephan Zwilgmeyer

NÄR KOMMER TOMTEN? SNART KOMMER TOMTEN!

GOD JUL OCH GOTT NYTT ÅR

